

Hus Information

Det Europæiske Hus er en humanitær forening der arbejder med udvikling af udsatte menneskers muligheder for livskvalitet

Dem der næsten altid glemmes efter tragedien

Gidseltagningen i Beslan (Rusland) i sommeren 2004 husker de fleste af os. Og hjælpen til børnene er strømmet ind, så de næsten overvældes af gaver og interesse.

Men ikke mange interesserer sig for de voksne og da slet ikke de lokale medarbejdere, der skal hjælpe børnene og familierne at komme videre efter krisen. Og som selv er ramt af de frygtelige begivenheder. Derfor ser vi en begyndende udbrændthed blandt socialarbejdere og psykologer.

Derfor er der brug for en indsats til at påskønne det store arbejde, de russiske socialarbejdere gør i hverdagen. Og støtte dem med at kunne hjælpe de voksne i kriserne.

Det Europæiske Hus er gået sammen med Unionen af socialrådgivere og socialpædagoger om at gøre noget for disse "glemte".

Af Masha Dashkina, Psykolog, USWSP, Rusland

Nytår står for døren! Der er juletræer ved supermarkederne, kolde nætter og glade ansigter. Dette er ikke kun tiden til glæde og fred, men også tid til at opsummere hvad der er sket i årets løb.

For russerne har året haft en masse tragedier: eksplosionen ved Rizskaya metro station, flystyrt, tragedien ved Kemerovo og selvfølgelig, tragedien som har chokeret hele verden, - Beslan.

Lige efter tragedien viser folk sympati, men så starter de med at glemme. Der er færre TV-programmer om det og mindre snak kolleger imellem. Smerten findes kun i folks hjerter, men for de overlevende vil der være et år for resten af deres liv. Statistikkerne viser at størstedelen af selvmord sker på Nytårs Aften. Dem som gør det kan ikke se meningen med livet, de er føler sig ensomme og glemt. De tror (ser) alle køber gaver og gør sig klar til at fejre Nytåret med deres familier og det gør det endnu værre.

Socialarbejdere og socialpædagoger vil gerne ofre lidt ekstra opmærksomhed til de voksne fra Beslan ved at organisere møder, gaver og julekort til disse familier. Og til børn af socialarbejdernes i Moskva, som yder hjælp til mennesker udsat for ekstreme situationer.

Alt det børnene fra Beslan har oplevet er uden fortilfælde, uden sammenligning. De er gået igennem helvede og det er alles opgave at hjælpe dem igen med det. De behøver støtte

fra andre børn i deres egen alder og andre specielt til Nytår, hvor folk er glade, hvis de ikke er ensomme. Kærlighed, opmærksomhed

Børnetegning fra Beslan

og støtte i Nytåret giver en masse positive følelser til børn.

Og det er også vigtigt for folk i Moskva at starte Nytåret med en god gerning. Ved at forberede hilsner og kort vil de støtte deres venner gennem en hård tid. Det er vigtigt at børn fra Moskva og andre regioner tager del i sociale aktiviteter som denne.

Støtte kan sendes på giro 424-6608 Mrk. Beslan

Socialarbejderne er dem som er de første til at reagere på de ekstreme situationer. Det er deres profession og pligt, men mange af dem vælger professionen, fordi det er deres natur at hjælpe andre. 80 % af socialarbejderne er kvinder og mange af dem har ingen mand eller børn. Lønnen for en socialarbejder ligger mellem 70 - 100 dollars.

Den følelsesmæssige byrde er så høj at mange af dem lider af emotional stress og får psykiske problemer. Og det påvirker også deres egne

børn, børn af socialarbejdere får ikke nok opmærksomhed fra deres forældre. Forældrene har ikke så mange penge til rådighed som andre da denne profession ikke er prestigefyldt. - også selvom der er sket mange ændringer for ny-lig.

Det er meget vigtigt at bibeholde den gode atmosfære i socialarbejdernes familier og på nuværende tidspunkt planlægger vi en sammenkomst for børn på forældrenes arbejdspladser, så børnene

kan føle sig elsket. De vil herved være sammen med deres forældre, føle sig stolte af dem og måske vælge den samme profession som deres forældre, som det ofte sker i Rusland.

Med dette mål planlægger foreningen af socialpædagoger og socialarbejdere at tilrettelægge Nyt års aften. Dertil behøver vi at købe julemandskostumer, betale donationer til studerende for transport osv.

Og til psykologerne i Beslan er der brug for at købe noget udstyr, der kan bruges til at give de voksne mulighed for at bearbejde deres aggressioner og afmagt.

Vi ser frem til samarbejdet med Det Europæiske Hus og håber, at mange danskere vil støtte dette initiativ økonomisk.

Oversat af Marianne Nielsen

I dette nummer:

Artikel fra Tirana	2
DEH fylder 10 år	3
Tale fra Jubilæum	4-5
Generalforsamling	5
Tale fra Jubilæum	6-7

**HUSINFORMATION
UDSENDES 4
GANGE OM ÅRET**

**NÆSTE NUMMER
UDSENDES MEDIO
FEBRUAR 2005**

Gensyn med Tirana

I oktober 2004 besøgte et af DEH's medlemmer Albanien på eget initiativ og sendte følgende rapport

Af Lis Hjælland, Forstander

I 1996 var jeg deltager i et projekt som Det Europæiske Hus havde projektledelsen af på Universitetshospitalet i Tirana. Formålet var at højne den basale plejestandard for de kronisk sindslidende, der var indlagt på hospitalet og at sikre at personalet efter afslutning af projektet ville være i stand til at videreføre de ændringer, der blev sat i gang.

Projektet blev udført efter en learning by doing metode, hvor personale fra Danmark med erfaring i at arbejde med kronisk sindslidende tog til Tirana og i 2 måneder arbejdede sammen med personalet på hospitalet. Det var mildt udtrykt anderledes og lettere chokerende. Det vi anser for basalt i Danmark, personlig hygiejne, er-

Arkivfoto

næring, rent tøj og en ordentlig seng synes ikke eksisterende. Se arkivfoto ovenfor.

Det var også vanskeligt at forstå, at alt ikke kan ændres her og nu, og for danskerne var bureaukratiet ret irriterende. Da perioden var slut, havde man nået at få vist, hvordan de basale behov hos patienterne kan dækkes og skabt en kontakt og et samarbejde med det albanske personale.

I foråret 1997 kom personale fra Tirana på besøg i Danmark for at arbejde her. Det blev meget kaotisk, da besø-

get faldt sammen med, at økonomien i Albanien gik i opløsning med borgerkrigs-lignende tilstand til følge. Det blev derfor en uge, hvor de albanske gæster mest så fjernsyn og forsøgte at få kontakt til familien hjemme. Mit sidste besøg i Tirana var i efteråret 1997, hvor jeg sammen med to kolleger underviste på universitetshospitalet. Herefter lukkede projektet. I 1999 var Det Europæiske Hus projektleder for et projekt, der skulle udvikle et medlemsstyret klubhus for mennesker med sindslidelser. Club House bygger på den internationale Fountain House model.

Fra 1997 og til nu har min interesse for Albanien og albanske forhold været usvækket, og ofte har jeg tænkt, at det kunne være spændende at gense Tirana, og de mennesker jeg dengang havde et samarbejde med. Der var derfor ingen tøven, da jeg i maj måned så en kulturrejse til Albanien, udbudt af Politi-

ken Plus. Jeg måtte af sted. Rejsen fandt sted i oktober. Inden da havde jeg forsøgt at få kontakt med tidligere samarbejdspartnere. Her er Internettet en god ting, og via e-mail fik jeg kontakt med Ariana Gazheli, oversygeplejerske på hospitalet og leder af Club House Tirana. Det blev aftalt, at jeg i løbet af den uge, jeg var i Albanien skulle møde Ariana, se Club House og besøge hospitalet.

DET VAR SOM OM
JEG HAVDE
FORLADT DET
IGÅR

Arkivfoto: Gården i 96

Tirana var næsten som jeg huskede, blot var der meget mere trafik, og det uden at gaderne var ændret, de fleste var fortsat uden asfalt og med mange huller. Der blev bygget overalt, parkerne var uden de mange interimistiske barer og lignede parker, og de grå lejekaserner havde fået farver.

Den første aften ledte jeg efter Villa Dea 1 og 2, også her ligner Tirana sig selv, det er umuligt at finde rundt, så jeg lod fødderne finde vej og der var de, lidt mere slidte og forladte. Det var et nostalgisk øjeblik, hvor mon beboere og personale er nu. Senere på ugen mødtes jeg med Ariana i Club House Tirana. Et to etagers hus midt i byen. Efter danske forhold er det meget spartansk indrettet. Huset har 178 medlemmer og 30 kommer dagligt. Det har åbent alle dage undtagen søndag fra 9.00 til 17.00. Her kan medlemmerne få et måltid mad, og vi så eksempler på resultatet af de aktiviteter, der er i huset.

Indtil nu har en privat sponsor gjort det muligt at betale husleje, men de projektmidler der hidtil har støttet driften af huset er ved at løbet ud og huset er i økonomisk krise. Det er derfor nødvendigt at finde muligheder for at søge nye midler både til husleje og til drift.

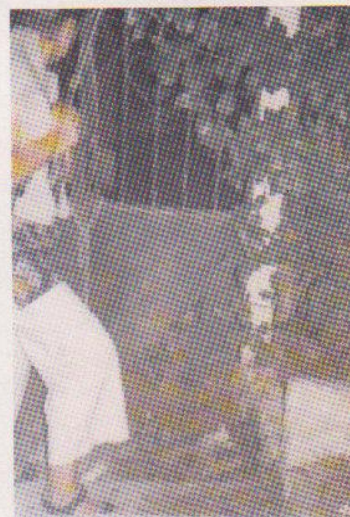
Mit besøg på hospitalet fandt sted sidst på eftermiddagen, og måske var det derfor jeg oplevede et ejendommeligt flash back. Der var meget stille, og det var som om jeg havde forladt det i går. Den renoverede have var lidt for-

sømt. Se billede ovenfor. På børneafdelingen lyste dørene i de muntre farver de fik i 1996, børnene så ud som dengang, men det kan ikke være de samme børn.

En ny ting viste Ariana med stolthed, en nyindrettet skolestue. Da jeg med begejstring gav udtryk for, at det var dejligt med et sted hvor børnene kunne blive undervist, så hun undrende på mig. Den er til de lægestuderende. Jo, alt er ved det gamle.

Besøget har ført til, at der vil ske en afdækning af, hvorvidt det vil være muligt via Det Europæiske Hus at skaffe støtte til driften af Club House.

Så i uge 51 drager jeg igen til Tirana for at forsøge at kortlægge, om der er et fundament at bygge på, og hvordan det er muligt at gå aktivt ind i arbejdet.

Villa Dea 2—anno 2004

Jubilæumsreception i Det Europæiske Hus

Af
Lise From

Den 26. november 2005 markerede Det Europæiske Hus sin 10 års fødselsdag med en reception, der blev afholdt i Dansk Røde Kors Kulturhus i Strandgade, København. Vi var selvfølgelig lidt kede af, at vi ikke havde mulighed for at lægge arrangementet et mere centralt sted i landet, således at også jyder og andet godfolk havde fået lejlighed til at være med.

Kulturhuset har til huse i en tidligere havnebygning på det yderste Christianshavn. Et område der er præget af nyt boligbyggeri og derfor attraktivt for mennesker, der ønsker at bo i det tidligere havne- og militærrområde, hvor mange af de gamle bygninger er bevaret.

Ca. 50 medlemmer havde fundet vej denne lidt grå eftermiddag, for at vi sammen kunne gøre status over de forløbne 10 år.

Vi skal hjælpe de glemte blandt de udsatte Henrik Haubro

Det Europæiske Hus's nuværende formand Henrik Haubro bød velkommen. Ved hjælp af lysbilleder synliggjorde han de mennesker om hvem det hele drejer sig: mennesker der af forskellige årsager er udstødt af det samfund de lever i. Det var de rumænske børn, der nu er blevet voksne og hvor mange stadig lever en kummerlig tilværelse på bunden af - eller udenfor - samfundet. Det er kvinder i Hviderusland, der med deres børn er flygtet fra et voldeligt ægteskab til DEH's krisecenter, hvor de finder tryghed og hjælp til at komme videre i livet. Det er de polske unge, der pga. en sindslidelse har opholdt sig på et psykiatrisk hospital og som nu ved hjælp af DEH's udslningspension har mulighed for at få uddannelse og hjælp til en selvstændig tilværelse udenfor hospitalet. Det gælder ikke mindst Way Out i København, der ved hjælp af unge frivillige medarbejdere hjælper nogle af de unge, der pga. psykiske eller sociale vanskeligheder, fx hjemløshed, har brug for en hjælpende hånd

**6.400,00 kr blev givet i gaver til jubilæet.
DEH takker alle giverne.**

til at finde rundt i de muligheder det offentlige system rummer. Alt med henblik på en tilværelse så selvstændig som mulig og på lige vilkår med andre borgere.

Herefter talte Søren Rishøj fra Syddansk Universitet om konsekvenserne de omvæltninger der skete i Østeuropa i 1989. Søren Rishøj gjorde i sit indlæg status over nutiden på grundlag af fortiden (fra før 1989) og fremtiden.

Herefter talte Jens-Khristian Lütken, formand for Europæisk Ungdom om unge som bro mellem Øst og Vest.

De to taler kan ses andet sted i bladet.

DEH's første formand Alfred Dam afsluttede med at fortælle om foreningens start og første år. Alfred Dam fremhævede i sit indlæg med at påpege, at det er vigtigt med perspektivet i det humanitære arbejde, hvor den øjeblikkelige hjælp skal være midlet til at nå målet.

Herefter var der lejlighed til at se nogle af de mange billeder der er taget gennem årene af de mennesker som DEH igennem forskellige projekter har været i berøring med samtidig med at der i dagens anledning var en dejlig buffet med et glas vin til.

Vi er glade for, at der var nogle medlemmer der tog opfordringen til kontante gaver til efterretning. I alt indkom der kr. 6.400,00 - penge som der er hårdt brug, og vi kan bruge mange flere - til det arbejde som jeg tror alle medlemmerne er enige i skal fortsætte. Ganske enkelt fordi vi ikke kan være andet bekendt overfor de mennesker der af samfundet er tvunget til at leve under uanstændige vilkår.

Ny folder kan ses på

www.europeanhouse.org

Jubilæumstale

af Søren Riishøj,
Syddansk Universitet

Transition og social dimension i Central- og Østeuropa

Den overgang bort fra ét-partisystemer og central planøkonomi, som vi har oplevet i Central- og Østeuropa siden 1989 har været historisk enestående. I Latinamerika og Sydamerika har vi oplevet demokratiske gennembrud, tidligere også i Tyskland og Japan i kølvandet på anden verdenskrig. Disse transitioner har været én-dimensionale, for så vidt det drejede sig om brud med diktatoriske regimer. Landene havde i forvejen mere eller mindre udviklede markedsøkonomier. For så vidt angår Central- og Østeuropa har vi haft at gøre med flerdimensionale transitioner, for så vidt som dybe forandringer har fundet sted på flere forskellige arenaer, inden for politik og overgang til demokrati og flerpartisystemer, inden for økonomi med overgang til markedsøkonomi, og i flere tilfælde har forandringerne også fundet sted på nationalt niveau, for så vidt som der skulle opbygges nye statsdannelse ("nationsopbygning"). Det sidste fandt jo sted i de baltiske lande efter opløsningen af Sovjetunionen og på Balkan efter opløsningen af Jugoslavien. Også Tjekkoslaviet blev delt. I disse "nye" stater har overgangen eller transitionen naturligvis været særlig kompliceret.

Det skal også understreges, at overgangen har været yderst forskellig. Der er jo samlet set næsten 30 eks-kommunistiske lande, og de har haft meget forskellige vilkår. Særlig vanskelig har overgangen været i landene i det tidligere Sovjetunionen, også kaldet SNG-landene, hvis vi ser bort fra de baltiske lande, og naturligvis på Balkan, der jo har været mærket af mange års blodig borgerkrig. Bedst er det gået i de lande, der har opnået medlemskab af EU, de baltiske lande og de centraleuropæiske lande, men også her har overgangen været svær nok.

Tager vi graden af konsolidering af demokratiet, kan groft sagt siges, at de fleste af landene har haft frie eller delvis frie valg, men let har det bestemt ikke været, tag blot de seneste valg i Hviderusland og Ukraine.

Også økonomisk har landene klaret sig forskelligt, og mange af problemerne med demokratiet har helt klart haft at gøre med de store økonomiske og sociale problemer. Alle landene har haft et ønske om at indhente det efter-slæb, de har haft i forhold til den rigtige del af verden, men det har været svært og har krævet langt flere sociale ofre end først forventet. I udgangssituationen var der en udbredt tro på at fri markedsøkonomi var vejen frem, og det var også den økonomiske medicin, der blev pålagt fra Den Internationale Valutafonds (IMF) og Verdensbankens side. Makroøkonomisk stabilitet med bekæmpelse af inflation, balance på statsbudgettet, liberalisering og ligevægt i udenrigshandelen var uomgængelige krav, og der var under de forhold ikke megen plads til at tænke og handle socialt. Fra den kommunistiske periode havde staterne arvet en overbebyrdet velfærdsstat, et helt særligt "vugge til grav" system, som ikke kunne opretholdes, men det var jo ikke ligegyldigt, hvad der blev sat i stedet.

Den økonomiske politik der blev ført, er meget rammen- de blevet kaldt en "chok-kur". Iflg. den filosofi skulle overgangen ske hurtigst muligt, ellers gik det galt, og overgangen ville standse på halvvejen med "hverken plan eller marked", hvilket måske var den allerværste udgang. Under de vilkår var det ikke muligt at gå "tredje vej", dvs. undgå både fri markedsøkonomi som planøkonomiens fejl og mangler. Liberaliseringen af priser og udenrigshandel blev gennemført meget hurtigt, men førte til høje prisstigninger, måske endda hyperinflation, og det kom til store underskud i udenrigshandelen, for landene var ikke i stand til at konkurrere på de internationale markeder. Der var således i mange af landene mere tale

om chok end om terapi, forstået som løsning af de grundlæggende problemer i økonomierne. Der var ganske vist en del økonomer, der talte til fordel for en mere gradvis overgang med en vis statslig regulering og med indtænkning af den sociale dimension, men de havde ikke ret mange chancer for at komme igennem med deres forslag.

Følgen blev en tur ned i "tårenes dal" med uventet stor nedgang i landenes nationalprodukt og en stærkt voksende arbejdsløshed. Nogle lande klarede sig bedre end andre, sagt med andre ord fik lande som Polen og Tjekkiet ikke blot chok, men også løst nogle af de helt grundlæggende økonomiske problemer. Men de sociale ofre forekom unødvendigt høje. Der manglede slet og ret fra starten et gennemtænkt socialt system, eksempelvis for arbejdsløshedsunderstøttelse, pensionssystemer og for arbejdsløshedsbekæmpelse, herunder en arbejdsmarkeds- og regional politik. Dertil kom det uløste roma-problem, 80 pct. af Europas romaer bor i Østeuropa. Folk blev uundgåeligt dybt frustrerede. De socialt frustrerede stemte som protest tidligere reformkommunister tilbage til magten i forhåbning om at de ville gennemføre en mere retfærdig økonomisk og social politik, men også de såkaldt "post-kommunistiske" socialdemokratiske partier fik det svært, for handlefriheden i den økonomiske og sociale politik var meget begrænset. Ved de senere valg er magten skiftet mellem højrefløj og venstrefløj, men også yderliggående partier til højre og venstre har vundet frem. Mange har også protesteret ved at blive sofavælgere, hvad vi i særlig høj grad så ved Europaparlamentsvalget i juni 2004. Her var stemmeprocenterne lave, i Slovakiet 16 pct. og i Polen 20 pct.

Det skal ikke glemmes, at for mange borgere i øst var afvisningen af de gamle systemer ikke total. De ønskede mere frihed, men også social sikkerhed. Trods alt var der i det gamle system indbygget en hel del sikkerhed og soli-

daritet, ikke mindst når det gjaldt jagten på nødvendige varer. Der blev dengang talt om en ikke-nedskreven "social kontrakt", hvorefter styret sikrede mere velstand og borgerne til gengæld levede med ét-partisystemet, men blev kontrakten brudt blev systemet truet. Også efter 1989 stillede borgerne krav om mere velstand. Kunne de nye ikke-kommunistiske ledere ikke levere varen, kunne "ex-kommunister" til overraskelse for de fleste blive stemt tilbage til magten.

Alt dette fører til spørgsmålet om, hvem der har vundet og hvem tabt på overgangen væk fra planøkonomi. Groft sagt, kan vi sige, at de der i sin tid stod i spidsen for kampen imod det gamle kommunistiske system ikke har klaret sig særlig godt. Med andre ord, endnu en gang "åb revolutionen sine egne børn". Tidligere "betonkommunister" har heller ikke haft de store muligheder, men de mere reformvenlige kommunister har i langt højere grad evnet at få nye stærke positioner inden for politik og inden for økonomi, i det sidste tilfælde tit gennem privatiseringerne.

Taberne har været de dårligt uddannede og de ansatte på særligt udsatte virksomheder, frem for alt de store tabsgivende statsvirksomheder inden for den tunge industri, herunder fx skibsværfter og militærindustri. Der har også været meget store regionale forskelle i arbejdsløshedens størrelse. Byer som Prag, Bratislava og Gdansk ligger med hensyn til gennemsnitsindkomst højere end EU-gennemsnittet; andre regioner, ofte borte fra grænserne mod vest, oplever dyb fattigdom og nærmest massearbejdsløshed. Dårligt uddannede og kvinder har været særlig udsatte, om end arbejdsløshedstallene for mænd og kvinder ikke afslører en klar tendens. Det skal også nævnes, at kvinders situation ikke er blevet lettet gennem den større indflydelse som eksempelvis kirken har fået.

I gennemsnit befinder de nye EU-lande sig fra øst mellem 26 pct. (Letland) og 65 pct.

(Slovenien) af EU-gennemsnittet for BNP (Bruttonationalproduktet), målt efter købekraftopgørelsen, men som sagt har vi at gøre med meget store regionale forskelle og store forskelle fra land til land. Den uformelle grå og sorte økonomi er høj, fra ca. 20 pct. af BNP og opefter. Det skønnes at tage mindst 25 år før landene når op på EU-gennemsnittet i BNP, og det forudsætter at den økonomiske vækst er klart højere end i de "gamle" EU-lande.

Men hvad betyder så EU-medlemskabet? Det kan være svært at måle præcist, for vi kan af gode grunde ikke sammenligne med den situation, at landene ikke er medlem. Der er dog næppe tvivl om, at væksten bliver noget større som følge af flere udenlandske investeringer og udvidet samhandel. Spørgsmålet er blot, hvilke grupper i samfundet og hvilke områder inden for landene, der får gavn af den større vækst. Det skal heller ikke glemmes, at en del brancher får svært ved at klare sig i den større konkurrence. Alt dette stiller større krav til den sociale dimension og ikke mindst til EU's struktur- og regionalstøtte. En uddannelsesindsats bør kombineres med infrastrukurstøtte, sådan at de svagest udviklede dele af landene får del i væksten. Desuden skal nævnes, at de mest arbejdsløshedsplagede områder mod øst vil få mest gavn, dersom der også kommer bedre gang i økonomierne i det tidligere Sovjetunionen.

Derfor må EU's naboskabspolitik mod Øst og Syd tillægges stor betydning. Det er derfor både dumt, asocialt og farligt at betragte fx Rusland som en fjende og ikke som en partner for Europa, uanset at synspunkter i den demokratiske og økonomiske politik på nogle punkter afviger fra vores egne. I det hele taget bør vægten i vores økonomiske støtte forskydes længere mod øst og syd, til Balkan, Nordafrika og til landene i det tidligere Sovjetunionen. De nye EU-lande klarer sig ikke nødvendigvis godt, men der er lande mod længere mod øst og syd, der har et meget større støttebehov.

Referat fra ekstraordinær generalforsamling

År 2004 fredag den 26. november kl. 17.00 afholdtes ekstraordinær generalforsamling i Det Europæiske Hus (DEH), i Dansk Røde Kors Kulturhus Strandgade, København. K

Dagsorden:

1. Valg af dirigent og referent
2. Formandens beretning
3. Forelæggelse af foreningens årsregnskab til godkendelse og decharge
4. Forelæggelse af foreningens budget for det kommende regnskabsår samt fastsættelse af det årlige kontingent
5. Behandling af indkomne forslag
6. Valg af 7-9 bestyrelsesmedlemmer
7. Valg af 1 intern revisor og 1 revisorsuppleant for denne samt valg af en ekstern statsautoriseret revisor
8. Debat om foreningens virke
9. Eventuelt

Ad 1.

Poul Roepstorff valgtes som dirigent og Marianne Nielsen som referent.

Poul Roepstorff kunne konstatere, at indkaldelsen til den ekstraordinære generalforsamling var sket via DEH's HusInformation mere end 3 uger før (ifølge § 8 i vedtægterne) generalforsamlingens afholdelse og med de tilstedeværendes enstemmige tilslutning erklærede han den ekstraordinære generalforsamling for lovlig indvarslet og beslutningsdygtig i enhver henseende.

Det var et overordentligt beskedent fremmøde til den ordinære generalforsamling, der havde foranlediget bestyrelsen til på ny at indkalde til generalforsamling.

Ad 2.

Henrik Haubro gav en mundtlig beretning.

Foreningen har eksisteret i 10 år og spørgsmålet er, om der stadig er brug for Det Europæiske Hus. Det er der, og dem vi stadig skal hjælpe, er de glemte blandt de udsatte. Det er en tid, hvor der sker utrolig mange ting i verden, og det bliver sværere at få budskabet igennem om, at det er nødvendigt at hjælpe.

DEH har i 2004 haft fortsat arbejde med projekter i Albanien, Belarus, Polen, Rumænien, Rusland og Danmark, men der skal stadig en masse knofedt til for fortsat at kunne skaffe midler til arbejdet. Derfor har foreningen virkelig brug for nye frivillige, der kan søge fonde mv.

DEH har arbejdet på at få spredt aktiviteterne, det er blandt andet sket ved udsendelse af HusInformation fire gange i 2004, så nyhedsstrømmen kan blive mere jævn. Til en begyndelse har vi fået lavet en folder om DEH 2005, som vi også kan bruge, når der skal hverves nye medlemmer.

Way Out - orientering

Socialpsykolog, cand. psyk. Ove Lund (OL) gav en kort orientering om Way Out arbejde. Der har været stor medieomtale om projektet i efteråret, idet en skoleklasse overrakte noget indsamlet tøj og spil til projektet, som de havde indsamlet i forbindelse med emnearbejde om hjemløshed. Vi har nu lavet en ny struktur i Way Out med 6-7 grupper af frivillige. Det er sket for at engagere de frivillige, og for på en anden måde at øge aktiviteterne. Way out afholder som en fast arbejdsdag kurser for nye frivillige. Det er meningen at udvikle en model for kurset, så det kan gentages og evt. bruges, når vi vil udveksle frivillige med andre organisationer eksempelvis som "Hjemløshuset" eller andre.

I den kommende tid vil man i Way Out arbejde på at skaffe flere brugere, og vi vil i Projektet besøge tilsvarende institutioner for at finde ud af, hvor Way Out kan gøre en indsats i forhold til de andre eksisterende tilholdssteder for brugerne.

Beretningen godkendt.

Ad 3-4

HH omdelte en kopi af det regnskab for 2003, der var blevet godkendt på den ordinære generalforsamling i juni 2004.

HH fremlagde en vurdering af budgetoplægget for 2005, som samtidig blev omdelt. Budgettet lægger op til et overskud på kr. 120.000,-. Diverse indtægter, det er indtægter, som DEH vil få for konsulentarbejde ved de forskellige projekter, er nedsat.

En anden indtægt, der er svær at inddrive er kontingenterne. DEH vil i 2005 stramme op på inddrivningen af medlemmernes kontingent. Det er vores håb, at det kan ske i forbindelse med den hyppigere udsendelse af HusInformation, så medlemmerne får indbetalt kontingentet ved årets begyndelse.

Kontingentet for 2005 blev uændret fastsat til kr. 150,- pr. enkeltmedlem.

Den ekstraordinære generalforsamling godkendte Budget 2005, som det var forelagt af formanden.

Ad 5.

Ingen indkomne forslag.

Fortsættes side 7

Af Søren-Kristian Lütken

Jeg er meget glad for at være inviteret til at tale her ved jeres 10 års jubilæum. Det Europæiske Hus udfører en vigtig opgave blandt de svageste stillede i Østeuropa, også når tv-kameraerne er slukket og fokus er flyttet et andet sted hen. Det er et arbejde som er meget prisværdigt og som flere burde engagere sig i, for der er hårdt brug for det arbejde som Det Europæiske Hus udfører.

Den 9. november kunne Europa fejre et skelsættende jubilæum: 15 årsdagen for Berlinmurens fald. I de glade dage for 15 år siden var der ingen ende på skåltalerne, og Helmut Kohl udtrykte med stor selvtilid at omkostningerne ved genforeningen kunne betales med de håndører der lå i "frimærkekassen". Det gik som bekendt anderledes, som både Kohl og resten af Europa måtte sande.

De sociale og økonomiske uligheder mellem Øst og Vest var enorme, end ikke 15 år efter er disse skel blevet udviklet. Nuvel, vi optog 10 nye lande i EU, og disse lande har gennemgået en udvikling som nok ikke har set sin lige i verdenshistorien. En glædelig begivenhed, som har stor positiv betydning for befolkningerne i Øst og Centraleuropa. Men, på trods af dette kan vi stadig ikke tale om et helt og forenet Europa. Skåltalerne klinger hult på den anden side af EU's nye østlige grænse.

Hvad der sker på den anden side af den nye grænse har ikke hverken Danmarks eller EU's interesse. EU's strategi overfor de nye naboer virker meget simpel: Hvis vi lukker øjnene og gemmer os bag vores skarpt bevogtede østgrænse, så løser problemerne sig nok. Det er en kortsigtet beslutning med store menneskelige konsekvenser

Her ser man ikke meget til den udvikling som resten af Østeuropa har gennemgået de sidste 15 år. Her kæmper civilbefolkningen en daglig kamp for at få mad på bordet. Demokrati, menneskerettigheder og pressefrihed er nærmest ikke eksisterende. Med rette føler mange sig glemt i lande som Hviderusland, Ukraine og Moldova. For de fleste er det lande som de færreste har været i, ja mange har aldrig hørt om f. eks. Moldova. Et godt eksempel på dette var en af mine bekendte som skulle til Chisinau - Moldovas hovedstad - for at lave et projekt sammen med en ungdomsorganisation. I Københavns lufthavn var forbløffelsen dog stor over den destination som stod på billetten, de ansatte havde aldrig hørt om Chisinau og troede at der var tale om en trykfejl på billetten. Vi taler om et land mindre end tre timers flyvning fra Danmark.

Der har dog i den seneste tid været tendens til mere fokus på området. Både Hviderusland og Ukraine har afholdt valg. Interessen fra Vestens side har mest været begrundet i at disse valg har udviklet sig til spektakulære svindelnumre. Ved valget i Ukraine er listen over beskidte tricks lang, ja selv forgiftningsforsøg har været en del af valgkampen. Unægtelig metoder som vi troede ikke hørte hjemme i Europa længere. Heldigvis ser det ud til at de demokratiske kræfter måske kan vinde magten, hvilket jeg vil komme tilbage til senere.

Først vil jeg fortælle om det

valg og folkeafstemning, som netop har været afholdt i Hviderusland.

Jeg var selv i Hviderusland under valget, som valgobservatør. Jeg var udsendt til byen Brest, som om noget sted symboliserer forskellen mellem Øst og Vest. Jeg har været i byen tre gange før, og føler en særlig tilknytning til denne by, hvis skæbne om noget symboliserer hvilket blodigt århundrede som Hviderusland har gennemlevet. Der er langt mellem attraktionerne i Brest. Udover byens berømte fæstningsværk, som ifølge den sovjetiske mytologi spillede en central rolle under den store Fædrelandskrig, og hvor man den dag i dag stadig kan se unge soldater i strækmarch, ja så er der ikke så meget andet i byen som er på lidt større end Århus. I stedet er byens virkelige attraktion dens mennesker, i det hele taget er Hvideruslands store attraktion dets indbyggere som bag den noget indelukede og til tider måske byder på en gæstfrihed, nysgerrighed og varme som man ikke finder mange andre steder i Europa. Noget som gør at man har lyst til at vende tilbage til Brest og Hviderusland. Der er noget dragende og uforklarligt over den overvejende grå by i det flade land. Måske er det splittelsen mellem øst og vest, som gør at byen virker tiltrækkende - jeg ved det ikke.

Det som virkelig betyder noget i samarbejdet over grænser er jo det personlige venskab og engagement. Derfor er navnet på det projekt som Europæisk Ungdom deltager i samarbejde med Silba: *Friendship across borders*.

Det er gennem venskab og uformelle kontakter at vi som unge kan være med til at ændre dagligdagen for

vores jævnaldrende i Brest, Minsk eller Gommel. Det er et lille skridt på vejen, men det har stor betydning for den enkelte, og forhåbentligt kan vi være med til at starte en positiv udvikling, vi kan i hvert fald give et håb om at situationen vil forandre sig. Men, det er ikke kun for vores venner i Hviderusland at FAB har stor betydning, også for os selv. Projektet er med til at udvide min horisont og forståelse for andre mennesker. Derfor er der ikke kun tale om en tom floskel, vores projekt er vitterligt FAB, og jeg er sikker på at dette venskab vil holde, også når projektet officielt er færdigt og bevillingerne udløbet, for projektet har skabt nogle personlige relationer, som vil holde mange år frem

Vores lokale samarbejdspartnere er forskellige politiske ungdomsorganisationer. Især er det de unge i den hviderussiske europabevægelse vi har samarbejdet med. Vores eneste krav er at der er tale om demokratiske organisationer, så betyder partifarven ikke noget. Man må unægtelig sige at den hviderussiske europabevægelse har meget at kæmpe for, og det er en hård kamp, medlemskab af EU er ikke ligefrem på dagsordenen i de statskontrollerede medier. Som en af mine norske venner, der i øvrigt er EU-modstander, sagde: *"Den hviderussiske europabevægelse må være den mest idealistiske organisation jeg har hørt om."*

Blandt den lille skare af unge som tør sætte sig op mod Lukasjenkos regime, dér lever drømmen om Europa. Der er ingen tvivl om at de unge føler sig som europæere. Lysten til at møde unge fra den anden side af Europa er enorm. Jeg vil vove at påstå at bevidstheden om Europa er langt større blandt

SILBA/Friends Across Borders

mange unge i Brest end den er for tilsvarende unge i Århus. Undersøgelser viser at det kun er hver tredje hviderusser som nogensinde har mødt en udlænding. Det er et faktum som er svært at forholde sig til for en danskere som har været vant til at rejse hele livet.

Selv om det lyder som en flokskel er de unge i Brest broen mellem Øst og Vest, og de er i hvert fald en mere åben bro end Washawski Most, som er grænseovergangen til EU. Den er kendt som Europas langsomste grænse, hvor ventetider på op til et døgn ikke er usædvanligt. De lange køer ved grænseovergangen er i sig selv et meget symbolsk billede som ikke behøver megen forklaring.

Det er byens unge som vil ændre samfundet i en mere demokratisk retning, det er de unge som surfer på Internettet. Det viser sig lynhurtigt for vi har faktisk meget til fælles: vi lytter til det samme musik, vi har set mange af de samme film, og hurtigt finder man også nogle som holder med det samme fodboldhold i England.

Selvfølgelig er sproget jo en hindring for kommunikation, og selvom flere og flere unge taler engelsk, så kan det store flertal ikke tale engelsk. Derfor er sprogundervisning, noget som vi fra Danmark og resten af Europa bør hjælpe med. Det er billigt og har en enorm effekt, det er en opgave som europæiske NGO'er vil være i stand til at løse. For igen at vende tilbage til billedet med Washawski Most, så er sproget også en bro som knytter mennesker sammen.

Vi, både EU og Danmark skal for alvor satse på at udvikle en langsigtet strategi i forhold til vores nye nabolande. En strategi som ikke blot sigter på at holde landene hen med tom snak og vidtløftige rapporter trykt på farverigt papir. Vi skal give landene et klart signal om at de hører til i vores udvidede europæiske familie. Det kan vi kun gøre ved at tilbyde disse lande medlemskab af EU, under forudsætning af demokratiske og økonomiske reformer. Vi har gennem de sidste 15 år set hvordan disse reformer har forandret resten af Østeuropa. Nu må tiden være moden til at Europa viser ansvar og udtænger en strategi for hvordan vi kan få genforenet hele Europa.

Netop nu byder chancen sig for at integrere Ukraine. I dis-

se timer ruller kastanierevolutionen ind over Ukraine og vil forhåbentligt bringe Ukraine tættere på det Europa hvor landet hører hjemme. Det er i hvert fald drømmen hos de mange unge som har ført an i demonstrationerne og som har kæmpet en brav kamp for Jusjenko, som har personificeret deres håb om en fremtid i deres eget land Ukraine.

Forbilledet har været Serbien og Georgien hvor netop studenterorganisationerne spillede en central rolle i omvæltningerne. De unge ville have en fremtid som andre unge i Europa, være stolte af deres land og ikke skamme sig over deres korrupte og uduelige ledere som holdte Georgien og Serbien hen i fattigdom, diktatur og international udelukkelse.

Det er ikke holdbart at halvdel af det europæiske kontinent synker hen i dyb social armod og glemsel. Det kan på langt sigt få meget uheldige konsekvenser for resten af Europa. Man behøver blot at nævne flygtningestrømme og økonomisk kriminalitet, men også miljøproblemerne, alle der har rejst i regionen kender de sovjetiske efterladenskaber i form af potent sværindustri og vakkelvorne kemifabrikker. Disse kan hurtigt blive ikke blot regionens men hele Europas problem.

Vi kan ikke bare lukke øjnene for disse problemer eller forsøge at gemme os bag en skarpt bevogtet grænse, som jeg tidligere har omtalt. Vi er nød til at finde en langsigtet strategi for at integrere disse lande i stedet. På den måde bliver vi alle vindere, for der ligger jo et enormt potentiale gemt i disse lande, som med en veluddannet og billig arbejdsstyrke burde kunne konkurrere med EU. Vi skal ikke være bange for disse lande i Europas udkant, vi skal i stedet tage deres naboskab som en udfordring, det er en udfordring både for EU, Danmark og ikke mindst for NGO'er som Europæisk Ungdom, Silba og Det Europæiske Hus som vi fejrer i dag.

Jeg vil slutte af med at ønske Det Europæiske Hus tillykke med 10 års jubilæet og ønske jer alt mulig held frem over. Der venter stadig en stor opgave for Det Europæiske Hus, så derfor er jeg sikker på at der også er brug for organisationen de næste 10 år.

Referat fortsat fra side 5

Ad. 6.

Følgende bestyrelsesmedlemmer blev enstemmigt valgt/genvalgt for 2005. (Her nævnt i alfabetisk orden):

Seniorkonsulent Lise From, Uraniavej 5, 1878 Frederiksberg, email: lise.from@get2net.dk
Cand. Psych. Henrik Haubro, Ellebækvej 12, 4750 Lundby, email: henrus@globallocal.dk
Tidl. Socialoverlæge Anse Leroy, Østbanegade 11, 2100 København, email: anse@leroy.dk
Socialpsykolog, cand.psych. Ove Lund, Damtofte, Søndre Stræde 6, 2920 Charlottenlund, rastof@email.dk
Advokat Poul Røepsstorff, Skodsborg Strandvej 154 B, 2942 Skodsborg, email: liseroeps@get2net.dk
Cand. Psych. Knud Erik Sabroe, Nrdr. Strandvej 103, 8240 Risskov, email: kesabroe@privat.dk
Børne- og ungdomspsykiater Anna Serafin, Pozaryskiego 53, 04632 Warszawa, Polen, email: annaserafin@europeanhouse.org
Cand.Psych. Henning Sletved, Kildebakkegårds Allé 31 B, 2870 Dyssegård, email: else.sletved@vip.cybercity.dk

Ad. 7

Som intern revisor genvalgte Marianne Nielsen c/o Horisont-a.m.b.a, Østergade 29, 4700 Næstved, email: post@horisont-amba.dk, tlf. 55702970
Som extern revisor genvalgte statsautoriseret revisorer Al-ternativ Revision, Riddergade 7, 4700 Næstved.

Ad.8 Debat om foreningens virke

Tanker om fremtiden

- DEH har en ansøgning inde om et EU projekt i Ukraine sammen med et skotsk firma.
- I januar 2005 starter søges et EU-projekt i Kirgisistan med.
- Belarus. DEH har en ansøgning: "Good Way: Creation of new cooperation structures through partnership building" liggende hos EU. I Belarus. Ansøgningen er endnu ikke besvaret, men EU har netop meddelt, at dersom myndighederne i Minsk, Belarus godkender projektet inden for en frist på et halvt år, så vil EU bevillige ressourcerne.

DEH har en del nye projektfelter under planlægning. Det er håbet at kunne inddrage nogle flere af DEH's medlemmer som eksperter på disse opgaver.

Det Europæiske Hus arbejder således på at få spredt aktiviteterne på flere medlemmer – inklusive bestyrelsesmedlemmer – så de ikke alene udføres af nogle få personer.

Dette sidste gav anledning til en diskussion om aktuelle konkrete aktioner f.eks. i forhold til Klubhus, Tirana, Albanien, og det blev derfor også besluttet, at bestyrelsen på sit første møde i 2005 skulle drøfte strategier og procedurer for DEH's arbejde, herunder fundraising.

Disse ting er nødvendige, dersom DEH skal kunne fortsætte de projekter, der allerede er i gang eksempelvis Albanien. Klubhus, Tirana er støttet af DEH fortrinsvis gennem midler skaffet til veje af Anse Leroy.

Ad.9

Hele bestyrelsen – og de tilstedeværende deltagere i den ekstraordinære generalforsamling - rettede en STOR TAK til Henrik Olsen, Projekt Way Out, og Marianne Nielsen for deres forbilledligt store indsats både med hensyn til at få arrangeret DEH's 10-årige fødselsdag og få et fødselsdagsnummer af HusInformation samt en folder om DEH på gaden til denne fest.

Dirigenten takkede for god ro og orden og erklærede den ekstraordinære generalforsamling for sluttet kl. 19.00.

Referent Marianne Nielsen 16. December 2004

Da der ikke var så mange deltagere på den ordinære generalforsamling synes bestyrelsen, det var vigtigt at give mulighed for at flere kunne deltage –derfor den ekstraordinære generalforsamling.

Det Europæiske Hus
The European House

Det Europæiske Hus
Uraniavej 5 - 1878 Frederiksberg C

Telefon: 3324 3720
Fax: 3324 3726
E-mail: post@europeanhouse.org

Giro 424-6608
BG-Bank - reg. 0258 kt. 2580063686

Modtager:

www.europeanhouse.org

Redaktion og layout: Henrik Olsen og Marianne Nielsen

*Bestyrelsen i Det Europæiske Hus
ønsker alle medlemmer
en God jul og et lykkebringende Nytår*

Vi ses i 2005